

[Stensballe.]

være fastlagt gennem den Lovgivning, vi var med til at gennemføre i 1933, hvad enten vi nu tager selve Socialloven eller Arbejdsløshedsloven — de hører jo meget nøje sammen.

Den højtærede Minister kunde ikke gaa med til det Forslag, der blev stillet af Venstre i Folketinget, og hvorefter Rigsdagens Finansudvalg skulde være med til Administrationen af Loven. Jeg tror nu nok, at vi i Almindelighed maa sige, at skal der gives en Lov paa dette Omraade, maa den være mere specificeret end de Bemærkninger, der var knyttet til Lovforslaget i Folketinget, og de Oplysninger, som den højtærede Minister har givet, her i Dag, og som han gav forleden Dag i Folketinget om Anvendelsen af de Beløb, det her drejer sig om. Men det har ikke været noget Ultimatum fra mit Partis Side, at det netop skulde være Rigsdagens Finansudvalg. Jeg kan for øvrigt ikke se, at der skulde være noget afskrækkende deri, for til enhver Bevilling til Administrationen maa Finansudvalgenes Samtykke skaffes til Veje, men naar den højtærede Minister er saa meget imod det, vil jeg henvise til Betænkningen fra mit Parti, hvori det udtrykkeligt udtales, at Mindretallet erklærer sig villigt til, hvis man i øvrigt kunde opnaa Enighed om Lovforslaget, at forhandle om en anden Form for Rigsdagens Tilslutning, saa det kan i hvert Fald ikke være det, der har været afskrækkende for Ministeren. Naar man ser paa den Lovgivning, som har været, navnlig om Vejarbejder, og hvorved den nu afgaaede Minister fik ret frie Hænder til at uddele Tilskud til Kommunerne, og saa betragter et enkelt Resultat deraf — jeg tænker særlig paa Køge Landevej, om hvilken der jo er skrevet mange kritiske Bemærkninger, og jeg synes med god Grund; jeg har endogsaa hørt fra officielt Sted saa stærke Udtryk som, at det var en Vej-Skandale, der var lavet dér — ja, saa maa jeg sige, at jeg dog nødtigt vilde have, at den højtærede Socialminister skulde komme ud for noget saadant. Jeg tror derfor, han vilde gøre vel i at affinde sig med, at skal dette Lovforslag igennem saa skitseret, som det er fremsat, maa Rigsdagens Medvirkning med dertil, og for mit Vedkommende staar det i hvert Fald saaledes, at her vilde Rigsdagens Finansudvalg være det bedste. Men vi kan forhandle derom i Udvalget. Den højtærede Minister kender jo den Stilling, mit Parti har taget dertil i Folketinget, og som jeg nu har gentaget her.

Den højtærede Minister talte om, at jeg havde kritiseret Erhvervspolitikken. Ja, det gør jeg i høj Grad. Jeg skal ikke opfriske den Debat, vi havde her forleden Dag, og skal derfor heller ikke uddybe dette Spørgsmaal, men lad os blot tage noget saadant som den Standsning, der faktisk er begyndt i hele Byggeriet. Hvad tror den højtærede Minister ikke, det vil komme til at bevirke Landet over, at det bogstaveligt talt ikke er til at bygge mere! Det betyder noget for Virksomhederne, og det betyder ogsaa noget for dem, der vilde bygge Boliger — og der er adskilligt, som i og for sig godt kunde komme i Gang endnu, men som nu ikke kan komme i Gang, fordi det overhovedet ikke er til at faa Byggematerialer, saa snart man skal ud over Mursten, Cement og Træ af dansk Oprindelse. Skal man ud over dette, maa man gøre sig overordentlige Anstrengelser, og i de fleste Tilfælde lykkes det alligevel ikke. Jeg tror, det vil komme til at svie haardt i denne Vinter eller i hvert Fald til Foraaret, at der ikke er tilrettelagt noget Arbejde, fordi man ingen Sikkerhed har for, at der kan komme Byggeri i Gang.

Det ærede 13de tingvalgte Medlem (A. Johansen) var inde paa, at Arbejderne skulde have Interesse for Arbejdet. Ja, det vilde være rart, og det er rigtigt, at det burde være saadan, men at det just skulde være en Nedsættelse af Lønningerne — saaledes som ogsaa det ærede 3die Medlem for 6te Kreds (Unmack) omtalte — der afskrækkede dem, naar de ikke har større Erhvervssevne, end Tilfældet ofte er, efter at de har været arbejdsløse i lang Tid, det forstaar jeg ikke rigtigt. Og har man en vis Sum og skal have et vist Arbejde udført derfor, kommer der virkelig flere Folk i Arbejde, hvis der arbejdes til en billigere Takst — det kan ikke omdisputeres.

Det ærede Medlem beklagede, at der blev stiklet til Arbejdsløshedskassernes Formue. Jeg stikler ikke til Formuen. Jeg er ganske klar over, at der skal en stor Formue til at løse de Opgaver, som Kasserne har paataget sig, og som Staten har paalagt dem. Men saa maa de ogsaa løse Opgaven; man kan ikke hvert andet Aar komme og sige: Nu kan vi ikke mere, nu maa Staten tage yderligere Del deri. Det var det, jeg hentydede til, da jeg sagde, at der var en vis Aftale — det er der jo gennem Lovene af 1932 og 1933 —, og at der efter min Opfattelse ikke bør lægges flere Udgifter over paa det offentlige. Skal der Forbedringer til, maa Kassernes Medlemmer selv klare